

Window ကျသွားတဲ့အချိန်

အခန်း (၁)

ညသည် ဒန်အိုးဖင်တွင် မီးသွေးခဲနှင့် စာရေးထား သကဲ့သို့ ပိတ်ပိတ် ပိန်းအောင် မည်းနက်မှောင်မည်းနေသည်။ ။ လမင်းက ရှောင်တခင် ခွင့် ယူသွားသဖြင့် ကြယ်တာရာအပေါင်း လည်း ခိုကိုးရာမဲ့နေ၏။

မြန်မာစံတော်ချိန် ညဆယ့်တစ်နာရီထိုးဖို့ လက်နှစ်သစ် ခန့်အလိုတွင် မိုးမြင့်မေတို့ အိမ်ရှေ့သို့ သူတို့ ရောက်လာကြ သည် ။ ကားစက်သတ်ပြီး ကုန်းအဆင်းအတိုင်း ဖရီးရိုက်လာ သည် မို့ ဆူညံသံ မကြားရ။

မေတို့ အိမ်ခြံတိုင်းတွင် နွားရိုင်းများ ချည်နှောင်မထား သလို အိမ်တိုင်းတိုင်းတွင် လည်း ဘီလူးများ စောင့်မနေပါ။ အခ ပေးဌားထားသည့် လက်ပတ်နီ ဝါးရင်းတုတ်အဖွဲ့လည်း ရှိမနေ သည့် အတွက် တစ်ခြံလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ပြီး လူသူကင်းမဲ့ လျက်ရှိသည် ။

တစ်ယောက်တည်းရှိသည့် ခြံစောင့်ဒရဝမ်မှာ လည်း သူနှစ်သက်သည့် မင်းသမီး တစ်ယောက်ယောက်နှင့် အိပ်မက် ထဲတွင် ချိန်းတွေ့ကာ ပျော်ရွှင်နေလောက်ပြီ။

သီလက သူ့လက်ပတ်နာရီမှ စက္ကန့်တံလေး တချပ်ချပ် ရွေ့လျားနေမှုကို စိတ်မရှည်စွာဖြင့် စောင့်ကြည့်နေသည် ။

ငြိမ်သက်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်တော့ဟန်နှင့် ဒါနက..

"သီလ မင်းတို့ ချိန်းထားတယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ် နော်"

"ဟာကွာ...မင်းကလည်း သေချာလို့ အိမ်ရှေ့ထိ ရောက်နေတာပေါ့ကွ"

"ဒီလိုကြီးနေရတာ ငါ ကြောက်တယ်ကွာ၊ မိုးမြင့်မေက လည်း မြန်မြန်ထွက်လာတာ မဟုတ်ဘူး "

"ဆယ့်နှစ်နာရီအတိမှ ဓာတ်မီးနဲ့ သူ အချက်ပြမှာ "

သီလစကားအဆုံးမှာ အားလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားကြပြန်သည်။ ဒီည၊ ဒီအချိန်၊ ဒီနေရာ ရောက်လာကြရခြင်း အကြောင်းက သီလမိန်းမခိုးဖို့ ကိစ္စ ဖြစ်သလို ဒါနနှင့် ကုသိုလ် တို့ က အဖော်လိုက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မိန်းမခိုးခြင်းဆိုသည့် အတွေ့အကြုံကလည်း အိမ်ထောင်သည် ယောက်ျားတိုင်း ကြုံဖူး ရသည် မဟုတ်၊ ကံကောင်းသူများ သာ ကြုံခွင့်ရသည့် ဖြစ်ရပ်ဟု သီလ ခံယူထားသည်။

ဒါမျိုးက ရင်ခုန်ကြည်နူးခြင်း စိုးရိမ်ပူပန်ရခြင်းများ နှင့် ထုံမွမ်းထားသည့် သင်္ဂါရရသ စွန့်စားခန်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။ ယခုလို မပူလွန်း မအိုက်လွန်းသည့် ရာသီဥတု၌ပင် သီလတစ်ယောက် ချွေးစို့အောင် စိတ်လှုပ်ရှားနေလေ၏။ ဆယ့်နှစ်ဂဏန်း တွင် နာရီလက်တံနှစ်ခု ထပ်သွားသည် နှင့် သီလ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ထုတ်၍ မိုးမြင့်မေရှိမည့် အခန်းဆီမှန်းဆကာ ဖွင့်ချိပ်တံချီ၊ သုံးကြိမ် ပြုလုပ်လိုက်၏။ ဒါနနှင့် ကုသိုလ်လည်း ကားတံခါးကို အသံ မမြည်အောင်ဖွင့်ကာ ချွတ်နင်း၍ ဆင်းလာကြပြီ။

အားလုံး၏ အကြည့်က ခမ်းနားထည်ဝါလှသည့် မိုးမြင့် မေတို့တိုက်ကြီးဆီသို့...မျက်လုံးခြောက်လုံးအားနှင့် တစ်ဖက်မှ တုန့်ပြန်လာမည့် အချက်ပြမီးအား မျှော်လင့်စောင့်စားနေ ကြ၏။

နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာသည် အထိ တုန်ပြန်မှု တစ်စုံတစ်ရာကို မတွေ့ကြရသဖြင့် အားလုံး စိုးရိမ်ပူပန်လာကြ၏။ သီလက ပူပန်စိတ်နှင့် ထပ်မံအချက်ပြလိုက်သည် ။ သုံးယောက်လုံး၏ လည်ပင်းများက ကြေးကွင်းစွပ်ထားသော ပတောင်းတိုင်းရင်း သူတို့ လည်ပင်းလိုဖြစ်နေ၏။

မိုးမြင့် ထွက်မလာလျှင်ဟူသောအတွေးက သီလကို ခြောက်လှန့်စပြုလာသည် ။ ရင်ခုန်သံ စည်းချက်မြန်မှုကြောင့် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ဟင်းလင်းပွင့်ထွက်လှနိုးပါး ခံစားနေရ၏။ ထိုအခိုက် တိုက်ကြီးဆီမှ လင်းလက်လာသော အချက်ပြ ဓာတ် မီးရောင်ကို သုံးကြိမ်ဆက်တိုက် မြင်လိုက်ကြရ၏။

"ဟာ..ဟေ့ကောင် သီလ၊ ဟို..ဟိုမှာ မီးနဲ့ အချက် ပြနေပြီ"

"ငါမြင်ပါတယ် ချစ်တီးရ၊ တီးတိုးပြောစမ်းပါ၊ မင်း အသံပြကြီးကြောင့် တစ်ရပ်ကွက်လုံး နိုးသွားပါဦးမယ်"

မိုးမြင့်ထံမှ အချက်ပြမီးရောင်ကို တွေ့ရပြီဆိုသည် က ခိုးရာလိုက်တော့မည်ဟု စစ်ဂနယ် ရိုက်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ် သည် မဟုတ်လား။ ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲဖြစ်ပြီး ကတုန်ကယင်နှင့် ခြေမခိုင်လက်မခိုင်ဖြစ်ကာ ခူးများ ပါ တုန်လာ၏။ အပေါ့ သွား ချင်သလိုလို ဝမ်းထဲက ရစ်ပြီး နာသလိုလိုနှင့် မအီမလည်ကြီး ဖြစ်လာသည် ။

တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ပင် ခြံဝသံတံခါးအနီးသို့ သီလ ရောက်သွား၏ ။ သံတိုင်များကိုကိုင်၍ အမှောင်ထဲသို့ လှမ်းမျှော် ကြည့်သည် ။ မဆီမဆိုင် ဒါနတို့ လည်း အသင့်အနေအထားနှင့် စိတ်စောနေကြ၏။

ကြယ်တွေ မစုံလင်သည့် မှောင်ရိပ်တဝါးညတွင် ရွှေဘုံ ရွှေနန်းထက်မှ ဆင်းသက်လာမည့် ချစ်သူကြောင့် အနာဂတ် ဘဝအား နှစ်ကိုယ်

ယှဉ်တွဲ တည်ဆောက်ရန် အားမာန်များ လည်း တက်ကြွ လာလေ၏။

အမှောင်ထုအတွင်းမှ ချစ်သူတိုးထွက်လာတာ လှမ်းမြင် ရသည် ။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုမိတ်ကပ်ကို လိမ်းခြယ်ထားသော ချစ်သူ၏ မျက်နှာလေးသည် တိမ်းညွတ်ဖွယ်ကောင်းသည့် ဆွဲ ဆောင်မှုများ နှင့် လှပနေ၏။

သံတံခါးသော့ကိုဖွင့်၍ မလွယ်ပေါက်မှ တိုးထွက်လာ သည့် မိုးမြင့်မေက သီလရင်ခွင်ဆီသို့ ဦးတည်ခိုဝင်လာသည် ။ ရင်ချင်းအပ် မိသော အခါ မိုးမြင့်၏ ရင်ခုန်သံကို သီလရင်နှင့် ခံစားသိလိုက်သည် ။ ရင်ခုန်သံချင်း ပေါင်းစည်းမိခဲ့ကြပြီပေါ့။

"ဝမ်းသာလိုက်တာ မေရယ်၊ မောင်လေ မေ ထွက်မှ ထွက်လာပါမလားဆိုတဲ့ စိုးရိမ်စိတ်တွေနဲ့ ဆောက်တည်ရာမဲ့နေ တာ"

"အဲဒါ မောင့်အတွက် စွန့်စားခဲ့တာလေ၊ ကြောက်လိုက် တာမောင်ရယ်၊ မေ မတ်တပ်တောင် ရပ်မနေနိုင်တော့ဘူး"

"ဒါဆို မောင့်ကို အားပြုမှီထားလိုက်"

မိုးမြင့်မေကို ထွေးပွေ့ထားသည့် သီလ၏ လက်များမှ တ ဆင့် ချစ်သူတစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်နေမှုကို ခံစားတွေ့ထိ သိနေ ရသည် ။ သူတို့ကို စိုးရိမ်စွာစောင့်ကြည့်နေသည့် ဒါနနှင့် ကုသိုလ် က...

"ကဲ..ကားပေါ်တက်တော့ သီလ၊ ဒီအချိန်မှာ ဒီနေရာ နဲ့ ဝေးလေကောင်းလေပဲ မို့လား"

"ဟုတ်တယ်..သီလ၊ ဂိုး..ဝင့်(န့်)..ဂေါင်း(န့်)"

သီလနှင့် မိုးမြင့်မေတို့ သတိပြန်ဝင် လာပြီး ကားပေါ်တက်ရန် လှုပ်ရှားလိုက်ကြသည့် အခိုက်အတန့်မှာ ပင်...

"သမီး..."

အနားကပ်၍ ခေါ်လိုက်သည့် အသံကြောင့် အားလုံး ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားကာ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွား ကြ၏။ လှည့်အကြည့်တွင် ခြုံပြင်သို့ ထွက်လာကြသည့် မိုးမြင့်မေ ၏ မိခင်နှင့် ခြံစောင့်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည် ။ ရှေ့တွင် ဆက် လက်ကြုံတွေ့ရမည့် ပြဿနာ၏ အတိမ်အနက်ကို မှန်းဆမိပြီး သီလတစ်ယောက် ခြေကုန် လက်ပမ်း ကျသွားတော့သည် ။

"သမီး...တကယ် လင်နောက်လိုက်တော့မှာ လား"

သူ့မိခင်၏ အမေးကို မိုးမြင့်မေ တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ဖြေသည် ။

"ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့၊ သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ မေမေ"

"သမီးရယ်၊ ညည်းအဖေရဲ့ ဒေါသကိုလည်း သိရဲ့ သား နဲ့ ၊ သမီးလို ကံသွားမယ်ဆိုရင် အမေ့ကို အရင်သတ်ပြီးမှ သွား"

"မေမေရယ်...သမီးကို ငရဲမပေးပါနဲ့ ၊ သမီးတို့ ချစ်ခြင်း ကိုလည်း မခွဲ ပါနဲ့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ သမီးတို့ သွားပါရစေ တော့နော်"

"မသွားရဘူး၊ သမီးကို မတားနိုင်ရင် အမေ့ကို သမီး ဖေဖေ သတ်လိမ့်မယ်"

သီလ၊ ဒါနနှင့် ကုသိုလ်တို့ လည်း မတ်တပ်မေ့ကုန်ကြ ၏။ ပြဿနာ ကို ဘယ်လိုရှင်းရမှန်း မသိဘဲ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် တွင် ကျိန်စာမိသော ကျောက်ရပ်များ ဖြစ်သွားကြသည် ။ ဤဖြစ် စဉ်၏ အဓိကဇာတ်လိုက် သီလအနေနှင့် တစ်ခုခုဝင်ပြောဖို့ လိုအပ် လာပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိ။

"မေမေ...တော်ကြာ ဖေဖေနိုးလာရင် ပြဿနာ ပိုပြီး ကြီးကုန်ကြလိမ့်"

မယ်၊ သွားပါရစေတော့ မေမေရယ်"

သီလလည်း သတ္တိကို မြန်မာ့ဩဘာပက်ဖြန်းကာ အ ထွက်တိုးအောင် ကြိုးစားရင်း...

"ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ၊ ကျွန်တော် မိုးမြင့်မေကို အဆုံး ရှုံးမခံနိုင်လို့ အခုလို စီစဉ်ရတာပါ။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကို နားလည်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုပါရစေ၊ ဒီည မိုးမြင့်ကို မရရ အောင် ကျွန်တော်ခေါ်သွားမှာ ပါ"

လိုအပ်ချက်များ အားလုံးပါအောင် ပြောလိုက်နိုင်သဖြင့် သီလ ကိုယ့် ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုများ တိုးပွားသွား၏။

"မေမေ..သမီးတို့ သွားပါရစေတော့နော်"

"ဟုတ်ပါတယ် အန်တီ၊ ဒီကိစ္စ မရှိခဲ့ဘူးလို့ သဘော ထားပြီး မသိသ လိုပဲ နေလိုက်ပါဗျာ"

မိုးမြင့်မေ၏ မိခင်မှာ မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာကာ ဆုံး ဖြတ်ရခက်နေ ဟန်နှင့် တိုက်ကြီးဘက်သို့ တစ်ချက်လှည့်ကြည့် လိုက်၏။ ပြီးမှ ...

"သမီး တကယ် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ပြီးပြီပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့..မေမေ"

"ဒါဆိုလည်း ကားပေါ်တက်ကြလေ"

သီလနှင့် မိုးမြင့်မေ လှိုက်ခနဲနေအောင် ဝမ်းသာပျော် ရွှင်သွားကြသ ည် ။ သို့သော် ထိုပျော်ရွှင်မှု သက်တမ်းကာလက စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ကြာ ၏။

"မေမေလည်း တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့မယ်"

"ဗျာ.."

"ရှင်.."

"ဟာ.."

"ဟင်.."

သီလတို့ လေးယောက်လုံးထံမှ တအံ့တဩနှင့် အာမေဠိတ်သံများ ဗလုံးဗထွေး ထွက်ကျလာ၏။ တရုတ်ကားတွေထဲက လို ဒီလိုအဖြစ်မျိုး တစ်ကယ်ရှိသလားဟု မေးရမလိုပင် ဖြစ်နေ ၏။ အတော်လည်း အံ့ဩမိရသည် ။ မိုးမြင့်မေ အမေက အပြော မဟုတ်ဘဲ သူကိုယ်တိုင် ကားပေါ်တက်ဖို့ လှုပ်ရှားလာသဖြင့် သီလ အသည်းတွေယားလာတော့၏။

ပြဿနာက အထွတ်အထိပ်ရောက်အောင် ကြီးမား ကျယ်ပြန့် လာပြီမို့ အားလုံး ခေါင်းစားကုန်ကြသည် ။ မိုးမြင့်မေက လေပြေထိုးကာ အသနားခံရှာသည် ။

"မေမေရယ်၊ မဟုတ်တာတွေ မလုပ်ပါနဲ့ ၊ သမီးတို့ သွား ပါရစေတော့"

"မဖြစ်ဘူးသမီး၊ သမီး လင်နောက်လိုက်သွားပြီလို့ သိရင် မေမေအသတ်ခံရမှာ သမီးအဖေရဲ့ ဒေါသကို ထိန်းလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ဟား...ဒုက္ခပါပဲဗျာ"

ကျွဲက ခြစ်ခြစ်တောက်ပူနေခဲ့ပြီ၊ သမီးသာမက အမေကိုပါ အပါခေါ်သွားသည့် မိန်းမခိုးမှုကြီးဟု အင်တာနက် စာမျက်နှာသစ်တွင် ကမ္ဘာ့အတင်ခံရတော့မည်ထင်၏။

သတင်းရှားပါးမှု ကြုံနေရသည့် လက်သွက်သွက် ဂျာ နယ်လစ်နှင့်

တွေ့လျှင် မှုခင်းဂျာနယ် မျက်နှာမည်းကြီးနှင့် လည်း ပါလာနိုင်သေးသည်။ ။

ဒါနခေါ် ချစ်တီးက...

"ဒီလိုလုပ်ဖို့ တော့ မသင့်တော်ပါဘူးဗျာ၊ အန်တီသာ လိုက်လာမယ် ဆိုရင် မိန်းမခိုးတာ မဟုတ်တော့ဘဲ ပြန်ပေးဆွဲ သလိုဖြစ်ပြီး အမှုကြီးသွားမှာ စိုးလို့ ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆိုမာလီ ဓားပြတွေ မဖြစ်ပါရစေနဲ့ ၊ ရှိကြီးခိုးပါတယ် အန်တီရယ်"

ကုသိုလ်ကလည်း ...

"ဟုတ်ပါတယ် အန်တီရယ်၊ လူကုန်ကူး ပြန်ပေးသမား တွေအဖြစ်နဲ့ ထောင်ထဲမှာ ဘဝမဆုံးချင်လို့ ပါ"

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုတားတား အန်တီကြီးက နားမ ဝင်၊ ကားထဲသို့ အရင်ဆုံး ဝင်သွားသည်။ ။ သီလမှာ ဘဘုန်း ကြီး၏ ဘုန်းကြီးပျံတွင် ဧယဉ်ကျူးသလိုသာ ဟစ်၍ ငိုလိုက်ချင် တော့၏။

မိုးမြင့်မေက...

"ထုံးစံမရှိတာတွေလုပ်ပြီး သိက္ခာအကျခံတော့မှာ လား မေမေရယ်၊ ဒုက္ခပါပဲ"

"သိက္ခာကျတာက သေတာလောက်တော့ မဆိုးပါဘူး သမီးရယ်"

သီလ မှာ ကွယ်လွန်သူဆရာကြီးတွေ၏ မူပိုင်စကားလုံး ကို ခဏဌားပြီး ဟိုက်ရှာလပတ်ရည်ဟု အော်ရတော့မလို ဖြစ် သွားသည်။ ။ မိုးမြင့်မေ၏ မိခင် ယောက်ျားကြောက်ပုံက စံတင် လောက်သည်။ ။ သမီးလင်နောက်လိုက်တာကို မတားဆီးနိုင်လျှင် သူတို့ လင်မယားချင်း ထိပ်တိုက်တွေ့တော့မည်။ ထိုအဖြစ်ကို ရင်မဆိုင်ရဲသည့် အတွက် သမီး လင်

နောက်လိုက်မည့် ကိစ္စတွင် ကန့်လန့်ကန့်လန့်နှင့် ဝင်ရှုပ်နေခြင်း ဖြစ်၏

။

သီလ အကြီးကြီး တင်းသွားသည့် အတွက်..

"မိုးမြင့် ခိုးရာလိုက်မယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် လာခေါ်ရတာ ပါ အန်တီ၊ ကျွန်တော်ရောသူပါ အသက်ပြည့်သူတွေ ဖြစ်သလို ဘွဲ့လည်း ရပြီးသား တွေပါ။ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိတဲ့ အရွယ်တွေမို့ မိုးမြင့်ကို အပါခေါ်သွား ရမှာ ဖြစ်သလို အန်တီကိုတော့ မဖြစ်မနေ ထားခဲ့ရမှာ ပါ"

"ငါပါမလိုက်ရရင် သမီးကိုလည်း ခေါ်မသွားနဲ့ "

အန်တီကြီးစကားကြောင့် အားလုံး ခေါင်းကုတ်ဖင် ကုတ် ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ချစ်တီးက သည်းမခံနိုင်တော့ဟန်နှင့် ...

"မဖြစ်လို့ ပါအန်တီရယ်၊ အန်တီ ခရီးသိပ်သွားချင်နေ တယ်ဆိုရင် လည်း ချောင်းသာပို့မယ်၊ ကိုရီးယားပို့မယ်၊ ဗုဒ္ဓဂါယာ ပို့မယ်ဆိုပြီး ညာ ရောင်းတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်သုံးပြီး ကံစမ်း မဲပေါက်အောင်သာ ဆု တောင်းပြီး နေခဲ့ပါဗျာ"

"မနေခဲ့နိုင်ပါဘူး၊ ဖြစ်တဲ့ နည်းနဲ့ ငါ ရအောင်ကိုလိုက် မှာ "

"ကျွင်ပဲဗျာ..၊ ဒီမယ်အန်တီ သီလက ရုတ်တရက် ကောက်ခါငင်ခါဆို သလို စီစဉ်လိုက်တော့ ပိုက်ဆံက သိပ်မပါ ဘူး၊ သူတို့ နှစ်ယောက်စာ တောင် အနိုင်နိုင်မို့ပါ၊ အန်တီလိုက် လာရင်း လမ်းမှာ တင် ငွေပြတ်ပြီး မင်္ဂလာဦးမှာ အကြွေးတင် သွားမှာ စိုးလို့ ပါ၊ နော်..အန်တီ"

"သူတို့ ပိုက်ဆံကုန်သွားရင်လည်း အန်တီမှာ ပါတယ် လေ၊ လက်ဝ တ်လက်စားတွေလည်း အပြည့်ပဲဟာ ပူစရာလိုလို့ လား"

အန်တီကြီးပုံစံက ရဲခေါ်ပြီး ဆွဲထုတ်လျင်တောင် မဆင်း ဘူးဆိုသည့်

ပုံစံနှင့် ဆိုတော့ သီလနှင့် မိုးမြင့်မေ ခေါင်းချင်းဆိုင် ရပြန်သည်။ ။

"ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ မေ"

"မပြောတတ်တော့ပါဘူး မောင်ရယ်၊ ဟိုလေ အမေ့ပါ ခေါ် သွားရင် ရော မဖြစ်ဘူးလား"

"ဟာ..မေကလည်း အဓိပ္ပါယ်မရှိတာ"

"ဟုတ်ပါတယ် မိုးမြင့်ရယ်၊ ဖြစ်သင့်တာကိုပဲ စဉ်းစားရ မှာ ပေါ့"

ဒါနက ဝင်ပြောတော့ ကုသိုလ်ကလည်း တီးတိုးအကြံ ပေးသည်။ ။

"ဒီမယ်သီလ အဘွားကြီး ကားပေါ်က မဆင်းဘူးဆိုရင် တို့ တွေ ဒီ အတိုင်းပဲ ခိုးမယ်၊ လမ်းထပ်ရောက်မှ Taxi နဲ့ လိမ့် ကြတာပေါ့"

"အေး..အဲဒါ ကောင်းတယ်"

ကုသိုလ်၏ အကြံကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်စဉ်မှာ ပင်...

"မင်းတို့ ကားထားပြီး ထွက်ပြေးရင်း ငါက သူခိုးလို့ အော်မှာ ပဲ၊ ပြေးရဲပြေးကြည့်"

သီလတို့ တီးတိုးတိုင်ပင်တာကို ကြားဖြစ်အောင် ကြား သွားသည့် အန်တီကြီးက အပြင်းထန်ဆုံး ရာဇသံကို ပေး၏။ မိုးမြင့်မေလည်း နောက်ဆုံးကောက်ရိုးမျှင်ကို လက်လွှတ်လိုက် ရသဖြင့် မျှော်လင့်ချက်မဲ့သွားပြီမို့ ချုံးပွဲချင်ကြွေးတော့သည်။ ။

သီလလည်း အကြီးအကျယ် ပေါက်ကွဲသွားပြီး အန်တီ ယောက္ခမ လောင်းကို ကားပေါ်မှ ဆွဲချရန် ဟန်ပြင်ခိုက်...

"ဟိတ် အဲဒါ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ ဘာတွေဖြစ်နေ တာလဲ"

အော်ဟစ်မေးမြန်းသံနှင့် အတူ ဓာတ်မီးရောင် တဝင်း ဝင်းကို မြင်လိုက်ကြရသည်။ ။ အပါတ်မလည်ရသည့် ကြားထဲ ဆိုင်းမပါ ဗုံမဆင့် အင်ထရိုမဝင်ဘဲ ရောက်လာသည့် ပတ္တရောင် ရဲအဖွဲ့ကြောင့် တစ်ပူပေါ်နှစ်ပူဆင့် ဖြစ်လာပြန်၏။ မြန်မာဗီဒီယို ဇာတ်ကားတွေမှာ တော့ ရဲတပ်ဖွဲ့ရောက် လာပြီဆိုလျှင် ဇာတ် သိမ်းခန်းရောက်ပြီဆိုတာ အားလုံးသိကြသည်။ ။

သီလနှင့် မိုးမြင့်မေတို့ ဇာတ်လမ်းလည်း ဇာတ်သိမ်း တော့မည်လား၊ ထိုသို့တော့ သီလ အဖြစ်မခံနိုင်ပါ။

"ဟေ့..မေးနေတယ်လေ"

"ဗျာ..အဲ..ဒီလိုပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ မိန်းမခိုးဖို့ လာခဲ့ကြတာပါ၊ မယုံရင် ကာယကံရှင် မိန်းကလေးကို မေးကြည့် ပါ"

"သူပြောတာ ဟုတ်သလား မိန်းကလေး"

"ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မ ချိန်းလို့ သူတို့ ရောက်လာတာပါ"

သီလ၏ ဖြေရှင်းချက် မိုးမြင့်မေက ကမန်းကတန်း ထောက်ခံလိုက်သည်။ ။ ရဲတပ်ကြပ်ကြီးတစ်ယောက်က မသင်္ကာ ဟန်နှင့် ထပ်ဆင့်စစ်မေးသည်။ ။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ငါတို့ လှမ်းပြီးအကဲခတ်နေတာ ကြာလှ ပြီ၊ မိန်းမ လာခိုးတဲ့ သူတိုင်း အိမ်ရှေ့မှာ အကြာကြီးမနေကြဘူး ကွ၊ ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ်မပြီး မာရသွန်ပြေးသလို အမြန်လစ်ကြ တာ"

ထိုရဲတပ်ကြပ်ကြီး၏ အပြောကြောင့် သီလ ငိုချင်လျက် လက်တို့ ဖြစ်သွားကာ ငိုသံပါကြီးနှင့် ရှင်းပြလိုက်သည်။

"လစ်ချင်တာပေါ့ဗျာ၊ တကယ်သာ အဆင်ပြေခဲ့မယ်ဆို ခုချိန်မှာ မင်္ဂ"

လာဒုံ ကျော်ကျော်လောက် ရောက်နေလောက်ပြီဗျ။ ခုတော့..."

"ခုတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

ချစ်တီးက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့် ကားထဲသို့ ထိုးပြလိုက် သည် ။
ရဲများက ကားထဲမှ အန်တီကြီးကို ဝိုင်းရှိုးကြ၏။

"ဟင်..သူကဘယ်သူလဲ"

"သူက ကျွန်တော့်ယောက္ခမလောင်းကြီးလေ..၊ သူ့ ကြောင့် ကျွန်
တော်တို့ သွားလို့ မရသေးတာဗျ"

"ဟေ့.."

ရဲတပ်ကြပ်ကြီး၏ အံ့သြသံအဆုံးတွင် ချစ်တီးက...

"ဆရာကြီးပဲ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ က သူ့ သမီးပဲလာ
ခိုးတာလေ၊ သူကအမေကြီးကို ဘယ်လိုလုပ် ခေါ်သွားချင်ပါ့မလဲ၊ အဲဒါ
ကို အတင်းလိုက်မယ်ဆိုပြီး ကားပေါ် တက်ထိုင်နေလို့ ကျွန်တော်တို့ လ
စ်လို့ မရသေးတာပေါ့"

ရဲတွေ ခေါင်းကုတ်နေကြစဉ် သီလက တိုင်ချက်ဖွင့်သ လို အကူအ
ညီတောင်း၏။

"အဲဒါ ဆရာကြီးတို့ ဖြေရှင်းပေးကြပါဦးဗျာ"

သီလ၏ တိုင်ချက်ဖွင့်သလို လေသံကြောင့် ရဲများ လှုပ် လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်သွားကြသည် ။ သူတို့ အမှုထမ်းသက်တစ် လျှောက်လုံး ဒီလိုအမှုမျိုး
ကြုံဖူးဟန်မတူ၊ ရဲသင်တန်းတွင် သင် ကြားခဲ့ဖူးသမျှ ဥပဒေပုဒ်မနှင့် အ
မှုလိုက် အတွေ့အကြုံများကို ပြန်လည်စဉ်းစားနေသလို တွေတွေငေး
ငေး ဖြစ်သွားကြသည် ။

"ခက်တယ်ကွာ ဒီကိစ္စက ရာဇဝတ်မှုလည်း မမြောက် ဘူးလေ၊ တို့မှာ က မှုခင်းကြိုတင်ကာကွယ်ရေးနဲ့ ပြစ်မှုထင်ရှားရင် အရေးယူဖို့ ပဲ တာဝန်ရှိတာ၊ မင်းတို့ ကိစ္စက လူမှုရေးကွ"

"ပြဿနာပဲဗျာ၊ ဆရာကြီးပဲ စဉ်းစားကြည့် ဆရာကြီး မိန်းမခိုးရင် ကော ယောက္ခမလောင်းကို ခေါ်သွားမှာ လား"

"ဝေးသေးကွာ၊ ဘာလို့ ခေါ်ရမှာ လဲ"

"အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့..၊ နည်းနည်းကူညီပါဦး ဆရာကြီးရယ်"

သီလက ကာလဝမ်းရောဂါသည် တစ်ယောက် ဆေးရုံမ ရောက်မီ လေသံမျိုးနှင့် ငိုပြလိုက်သည် ။ ရဲတပ်ကြပ်ကြီးက မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်မည့် သိကြားမင်း အိုက်တင် မျိုးဖြင့်...

"ကဲ..ကားထဲက အစ်မကြီး ခဏထွက်ခဲ့ပါဦး"

အန်တီကြီးက ရထားခိုးစီးစဉ် လက်မှတ်စစ်နှင့် တန်း တိုးသည့် လက်မှတ်မဲ့တစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေးမျိုးဖြင့် ကား ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာသည် ။ ထိုအခိုက် ခြံထဲမှ မီးတိုင်များ ရုတ်တ ရက် ထွန်းလင်းလာသဖြင့် လမိုက်ညတွင် နေထွက်သကဲ့သို့ လင်းထိန်သွားသည် ။ ခြံစောင့်က...

"ဒုက္ခပဲ..မမကြီး၊ အစ်ကိုကြီး နိုး လာပြီ ထင်တယ်"

"ဟင်..ကိုကိုနိုး လာပြီ ဟုတ်လား၊ ဘုရား..ဘုရား ရဲအုပ်ကြီးတို့ ရယ် ၊ ကျွန်မကို ယောက်ျားမရိုက်အောင် ကာကွယ် ပေးကြပါဦးနော်"

အရေးထဲ အန်တီကြီးက အရိုက်မခံရအောင် ရဲတပ် ဖွဲ့၏ အကာအကွယ်ကို တောင်းဆိုနေသေးသည် ။ ရဲကို သူ့ သက်တော်စောင့်များ ထင်နေသည် လားမသိ။ သီလမှာ လည်း သမီးကို လာခိုးစဉ် အမေရောအဖေပါ နိုးလာကြပြီ ဆိုမှ တော့ လုပ်ငန်းစဉ်ပျက်ပြီဆိုတာ သိလိုက်ရပြီး စိတ်

ခါတ်က သုညမှတ် အောက်ထိ ကျသွားတော့၏။

"ဟေ့ကောင်..မြဒင်..ဘာဖြစ်ကြတာလဲ"

"ခိုး..ခိုး..လာခိုးကြတာပါ အစ်ကိုကြီး"

"ဟေ..သူခိုးဝင်ခိုးတာကို ဖမ်းမိတယ်ပေါ့၊ တော်လိုက် တာ မြဒင်ရာ၊ အောင်မယ် ရဲတွေတောင် ခေါ်ထားပြီးပြီကိုး.. အေး..အေး..မင်းကို ဘောက်ဆူးချရမယ်"

မိုးမြင့်မေ၏ ဖခင် ဦးဖေသက်ခင်က ထင်ရာမြင်ရာ စွတ် ပြောရင်း ခြံပြင်သို့ ထွက်လာ၏။ ထိုအခါမှ ရဲများ နောက်တွင် ပုန်းနေသည့် ဇနီးနှင့် သမီးကို တွေ့သွားပြီး...

"ဟင်..မင်းတို့ ဘာထွက်လုပ်နေကြတာတုန်း၊ သူခိုး ဝိုင်းဖမ်းကြတာလား"

"မ..မ..ဟုတ်..ဟုတ်..ပါ..ပါ"

အန်တီကြီး အကြောက်လွန်၍ တုန်ယင်ထစ်ငေါ့ကာ ဖြစ်စဉ်ကို ပြောမပြနိုင်ဖြစ်နေ၍ ရဲတစ်ယောက်က ဝင်ရှင်းပြရ ၏။

"ဒီလိုပါ ခင်ဗျားသမီး လင်နောက်လိုက်ဖို့ ကြိုးစားတုန်း သူ့အမေသိသွားလို့ တားနေတဲ့ အခိုက်မှာ ကျုပ်တို့ ရောက်လာ တာ ဆိုပါတော့"

"ဘာ.."

ဦးဖေသက်ခင်၏ အသံနက်ကြီးက ဟိန်းထွက်လာ သည် ။ မိုးမြင့်မေတို့ သားအမိ တုန်တက်သွားကြ၏။ ဦးဖေသက် ခင်လည်း ထိုအခါမှ ခေါင်းငုံ့နေသော သီလနှင့် အဖော်များကို တွေ့သွားသည် ။

"ဟင်းဟင်း..သီလ မင်းအကြံ ဒါအကုန်ပဲလားကွ ဟေ့၊ တိုရှည်လုပ်

တဲ့ ဒယ်အိုးလောက်မှ ဇောက်မနက်တဲ့ ကောင်၊ တော်သေးတာပေါ့၊ ငါ့မိန်းမနဲ့ ဟောဒီက ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ တာဝန်ကျေလို့ "

"အန်ကယ် ကျွန်တော်တို့ ချစ်ခြင်းကို မခွဲပါနဲ့ ဗျာ"

"ဘာကွ မင်းလို ပန်းရံဆရာယောင်ယောင် လက်သ မားဆရာယောင်ယောင်ကောင်ရဲ့ လက်ထဲ ငါ့သမီးကို အပ်လိုက် ရအောင် ငါဘရိန်းမချောင်သေးဘူး၊ ဘယ့်နှယ်ကွာ ငါက အကုန် အကျခံပြီး နတ်ပြည်နဲ့ တူတဲ့ စင်္ကာပူကို ပို့ပေးမယ်ဆိုတာတော့ လက်မခံပဲ ပြာပုံတိုးချင်တဲ့ ခွေးလိုကောင်၊ ငါ့မျက်စိအောက်က ခုထွက်သွား၊ မသွားရင် ပိုင်နက်ကျူးလွန်မှုနဲ့ တရားစွဲမယ်"

"အဲဒါတော့ နည်းလမ်းမကျပါဘူး၊ အခု သူတို့ က ခင် ဗျားခြံရဲ့ အပြင် အများ ပိုင်လမ်းပေါ်မှာ ပဲ၊ သူတို့ ခြံထဲ ဝင်တောင် မဝင်ဘူး"

"ဗျာ.."

ဦးဖေသက်ခင်၏ ဟာကွက်ကို ရဲက ထောက်ပြလိုက်သဖြင့် အန်ကယ်ကြီး ရှက်သွားသည် ။ ထိုအခါ သူ့ဒေါသက ဇနီးနှင့် သမီးအပေါ် စုပုံကျသွားတော့၏။

"မိမိုးနဲ့ မေရီမြင့် ခြံထဲဝင် အိမ်ပေါ်တက်ကြစမ်း"

"ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့"

"နှစ်ယောက်လုံး သေဖို့ သာပြင်"

ဦးဖေသက်ခင်၏ ဒေါသကို သိကြသော မိုးမြင့်မေနှင့် ဒေါ် မေရီမြင့်တို့ ခြံထဲ ကုပ်ကုပ်လေး ပြန်ဝင်သွားကြ၏။ ရဲတပ် ကြပ်ကြီးက..

"သမီးနဲ့ ဇနီး ဖြစ်ပစေ၊ ဒဏ်ရာရအောင် ဆုံးမရင် နာ ကျင်စေမှု ရိ

ကံနှက်မှုတို့ နဲ့ အရေးယူလို့ ရတယ်နော်"

"ကျုပ် သိပါတယ်ဗျ..."

ဦးဖေသက်ခင် ရှူးရှူးရဲရဲနှင့် ခြံထဲပြန်ဝင်သွား၏။ သူ့ဒေါသက ခြံစောင့်မြဲဒင်ထံ ရောက်သွားပြန်သည် ။

"ငါ့သမီး ခြံထဲက ထွက်သွားတာတောင် မသိဘူးဆို တော့ မင်းက တာဝန်ချိန်မှာ အိပ်နေလို့ ပေါ့၊ မင်းကို အလုပ် ထုတ်မယ်၊ မနက်လင်း တာနဲ့ အလုပ်ပြုတ်ပြီသာမှတ်"

"ဗျာ..အစ်ကိုကြီး..ဟို..ဟိုလေ"

"ဒီမယ် နောင်ကြီး..အလုပ်သမားကို ဘာကြောင့် ပဲ အလုပ်ထုတ်ထုတ် သုံးလစာ ကြိုပေးရမှာ နော်၊ မဟုတ်ရင် အရေးယူလို့ ရတယ်"

ရဲက ထပ်မံသတိပေးလိုက်ပြန်သဖြင့် ဦးဖေသက်ခင် တစ်ယောက်မျက်နှာကို ငရဲမီးနှင့် ပက်ခံရသလို ရုပ်ပျက်ဆင်း ပျက် ဖြစ်သွား၏။ ထို့အတွက် ကိုယ့်လက်ဝါးကိုသာ ကိုယ်ထိုးရင်း ဒေါသများကို ဖောက်ထုတ် ဖြေလျော့နေရတော့သည် ။

ရဲများက...

"ကဲ..ညဉ့်နက်လှပြီ၊ ငါ့ညီတို့ လည်း ပြန်ကြတော့ အခု မအောင်မြင်လည်း နောက်တစ်ခါပေါ့ကွာ၊ ကောင်မလေးက မင်း ဘက်ကဆိုရင် အိုကေမှာ ပါ"

ရဲက သီလတို့ အား နှစ်သိမ့်စကားပြောကာ ပြန်ခိုင်း နေပြီ၊ သီလဆိုသည် မှာ စင်ကြယ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း သီလ၏ မျက်နှာမှာ မစင်ကြယ်တော့၊ ညို့မှိုင်းအုံ့ဆိုင်းနေသည် ။

ပြည်သူ့ရဲတွေ ဘယ်လိုပဲ အားပေးအားပေး သူနှင့် မိုး မြင့်မေတို့ ၏
ဇာတ်လမ်းက ဟပ်ဖတိုင်းနှင့် ရပ်ဆိုင်းသွားပြီဖြစ် ကြောင်း သူ ကောင်း
ကောင်း သိနေ၏။ ခုတော့ဖြင့် သီလ၏ မိန်းမခိုးခရီးစဉ်က မအောင်မြင်
၍ ဆုတ်ပြန်..ဆန်ပြုတ်.. ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ။

*